

Xuất hiện ở bất cứ cuộc gặp gỡ cấp cao nào với các nguyên thủ quốc gia, hay trong các diễn đàn quốc tế, hoặc trên các kênh truyền thông trong nước và thế giới, từ chính phủ nước, thủ tướng, bộ trưởng và phát ngôn viên Việt công, đều có chung một lập luận rằng: Việt nam không vi phạm nhân quyền, mà chỉ xử lý những người vi phạm luật pháp Việt nam.

Ngày 13/06/2007, trên lời cuộc phỏng vấn của báo chí Mỹ, Nguyễn Minh Trí chủ tịch nhà nước Việt công nói: “Những người chỉ đạo về chính trị đã bỏ tù đúng theo luật pháp Việt nam”. Rồi còn gì thích thêm “Việt nam xử lý những người vi phạm luật pháp Việt nam. Đó không phải là bất đồng chính kiến”. Có nghĩa là bên cộng quyền Việt công có nhân danh thế Hiến Pháp, Luật Pháp “ăn cướp” do chúng tạo ra, nhằm qua mặt quốc dân và quốc tế, lừa dối pháp và luật pháp này, vốn đã mang chủ đích vi phạm nhân quyền, cướp quyền của công dân Việt nam, giành quyền vĩnh viễn lãnh đạo quốc gia cho đảng Việt công. Rồi trước công luận quốc tế và quốc nội chúng gân cổ lên cãi rằng, không vi phạm nhân quyền, mà chỉ áp dụng luật pháp nhà nước.

Năm 1977, Việt nam gia nhập Liên Hiệp Quốc, mặc nhiên nhà cộng quyền Việt công phải hiểu được nghĩa phải chấp nhận toàn bộ với Nhân Quyền, nhất là đối với các hội viên LHQ, và phải cam kết tuân thủ những nguyên tắc trong bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền - 1948. Năm 1982 Việt công lại ký kết Công ước Quốc Tế về những Quyền Dân Sự và Chính Trị - 1966. Công ước Quốc Tế về những quyền Kinh Tế, Xã Hội và Văn Hóa - 1966. Trong đó có ghi rõ và chi tiết hóa 26 quyền từ do chính trị công dân. Buộc luật pháp các nước ký kết không được trái ngược với các Công ước này. Thế nhưng, sau khi ký các công ước quốc tế 1982, bản Việt công gian manh đã cho ra đời bản Hiến Pháp 1992, trong đó có Điều 4, nhằm cướp quyền công dân, giành quyền chính trị và vị trí lãnh đạo quốc dân Việt nam vĩnh viễn cho Đảng đảng. Tiếp đó cho ra đời bộ luật hình sự hóa những hoạt động chính trị đòi nhân quyền, đòi công lý và đòi quyền từ do công dân của các chủ nhân ông đất nước. Bản Hiến Pháp ăn cướp và Luật Hình Sự chủ tịch này hoàn toàn trái với Tuyên Ngôn Nhân Quyền và vi phạm các Công ước Quốc Tế.

Đáng lẽ trong nhiệm kỳ Việt nam được giới giới Ủy Viên Không Thường Trú trong Hội Đồng Bộ An Liên Hiệp Quốc, và sang năm sẽ ngồi vào vị trí Chủ tịch Khôi ASEAN, Việt công phải nhận thấy những sai trái của mình trong với Nhân Quyền để kịp thời chỉnh sửa. Chính vì chủ thể giới thiệu rõ Việt công là một chủ thể dối trá, ngoan cố vi phạm nhân quyền một cách tri thức có hệ thống, được xây dựng trên hệ luật pháp chế độ với các công ước quốc tế, nên dù luận khắp thế giới đều nhắc nhở, lên án với thái độ coi khinh giới cộng quyền Việt công. Thế mà mãi đây Việt công lại tiếp tục cáo, tiếp xưng tên là một chủ thể chuyên môn xử lý những hoạt động công an, luật pháp, và tòa án làm công cố vi phạm nhân quyền, đàn áp tiếng nói chính trị đối lập ôn hòa của công dân, qua bản án đối tội danh từ Điều 88, “truyền truyền chế độ nhà nước” sang Điều 79 “lật đổ chính quyền nhân dân”.

Ngày 28/12/09, tòa án sơ thẩm tại Thái Bình, khép cựu chiến binh Trần Anh Kim, 5 năm, 6 tháng tù, 3 năm quản chế, vì tội hoán đổi quốc tịch ‘lật đổ chính quyền nhân dân’ theo Điều 79, Bộ Luật Hình Sự. Đây là việc Việt cộng mới nhất về việc quan trọng về Tội phạm, vào ngày 25/12/09, tòa án Trung ương đã tuyên án 11 năm tù cho ông Lưu Hữu Ba, đồng tác giả của thủ tục pháp lý có tên là Hiến Chương 88, về mặt thể thức ‘mẫu toàn lật đổ chính quyền’. Việc này đang bị cộng đồng giới pháp nhân lên án chế độ phi pháp Trung ương. Sau tại ngày 20-21/01/2010, Việt cộng cũng sẽ đem ra xét các nhân vật bị lật đổ chính kiến, trong đó có Đặng Dân Chủ Việt Nam, cùng với Trần Anh Kim là: Lê Công Đĩnh, Nguyễn Tiến Trung, Lê Thăng Long và Trần Huỳnh Duy Thức. Tất cả những người này khi bị bắt đầu đã bị khép vào tội ‘tuyên truyền chống nhà nước’, nay bị đổi thành ‘lật đổ chính quyền nhân dân’. Chế độ này thôi, cũng thấy chế độ Việt cộng hiện nay, luật pháp tùy tiện ‘tội nhân bị bắt nhốt’. Những người mà Việt cộng bắt đi với công luận quốc dân và quốc tế là vô tội, Việt cộng cũng biết rõ điều đó. Những vì sự hại là người nguy hiểm, và nhằm sẵn để phong trào chính trị chống lại ôn hòa, chúng cộng nhằm bắt bắt bắt. Bắt rồi lại run, nên mới phải dàn dựng ra ‘màn nhốt tội’ của những người quá tội, như luật sư Lê Công Đĩnh, thi sĩ Nguyễn Tiến Trung và cựu trung tá Quân Đội Nhân Dân, Trần Anh Kim. Những nhân vật bị ép buộc nhốt tội này, Việt cộng lại gán ngay cho tội khác. Đúng là pháp luật gian dối, lừa dối, không xứng là mặt chính quyền quốc gia. Chế độ trách nhiệm khi bị bắt cộng đồng Việt cộng đi công du nước ngoài, đưa bị chui ‘cộng hòa’.

Thật ra những cá nhân được thu, hay bắt được chính kiến, những đoàn thể chính trị được lập, hay đổi lập, hoặc thân chính bị bắt cộng đồng dân chủ nào cũng được coi là những hoạt động hoạt động xã hội, được luật pháp quốc gia bảo vệ. Và còn là những đóng góp tích cực cho sự thăng tiến dân sinh, phát triển xã hội, cộng đồng thế giới, hòa bình thế giới. Chế độ riêng có được chế độ được tài, được ác, toàn trị Cộng sản thì những sinh hoạt trên đây mới bị coi là bị bắt hợp pháp, mới bị khép tội “tuyên truyền chống nhà nước” hoặc “âm mưu lật đổ chính quyền”. Vì thế chính quyền được được, được tài và không phải là của dân, do dân, vì dân, mà chỉ vì được, nên chúng mới lo dân lật đổ, còn chính quyền do dân bắt lên theo từng nhiệm kỳ, thì dân không cần lật đổ, chính quyền cũng không sợ bị lật đổ, mà chỉ lo hoàn toàn trách nhiệm của mình theo đúng luật pháp dân chủ, để được dân tiếp tục tín nhiệm là của họ hay không mà thôi.

Chắc hẳn rằng những người đấu tranh cho Tự Do Tôn Giáo, Dân Chủ, Nhân Quyền ở Việt nam hiện nay là, cộng đồng giới hữu như hoàn toàn loại bị những hành vi đấu tranh bạo động, với khí giới sát thương, nhằm lật đổ mặt chính quyền, kể cả chính quyền được tài khát máu. Nhất là trong thời điểm “Chống Khủng Bạo Toàn Cầu” này. Vì mới cuộc bạo động dù với mức độ nào, cũng dễ bị được hóa với “Khủng Bạo”. Chính vì vậy mà Nga đã lật đổ Phong Trào Chống Khủng Bạo Quốc Tế, để tiêu diệt cuộc vũ trang nổi dậy của Dân tộc Hồi Giáo ở Cherknya thuộc Nga. Trung ương như vậy, đã dấn thân được cuộc đòi được lập của Dân tộc Uighur Hồi giáo Tân Cương. Rút từ kinh nghiệm, ở Việt nam hiện nay, không ai dám gì lại rồi vào chế độ bị đấu tranh vũ trang lật đổ, mà đang đi thẳng vào chế độ trung ương đấu tranh Dân Chủ Hoá Chế Độ. Quốc dân hãy vậy! Quốc tế thế vậy! Thế mà Việt cộng lại khép cho những người đổi lập chính trị vào tội “lật đổ chính quyền” thì đúng là làm trò cười cho thiên hạ mà thôi.

Little Saigon ngày 29/12/2009.